

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 108. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm1338.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Naar man imidlertid hører, hvad det er for Ord, hvormed Jesus skal have modsagt sig selv, da seer man strax, det er de kloge Herrers behagelige Skiemt; thi hvem kan for Alvor troe, at naar Jesus siger til den Skriftkloge, der frister ham om det store Bud i Loven: *gør det! elsk Gud af dit hele Væsen, og Næsten som dig selv, saa skal du leve, eller naar han forsikrer, at ikke enhver der siger til ham: Herre! Herre! men kun hvem der gør hans Faders Villie, skal indgaae i Himmeriges Rige, at han dermed paa mindste Maade svækker sin Tale om Menneskets naturlige Afmagt og Troens Nødvendighed!* Der hører i det Mindste en god Deel Blindhed til ikke at see, man, for heri at finde nogen Modsigelse, maatte først bevise, at Jesus havde sagt, man, uden at troe paa ham, uden at være Eet med ham, kunde gjøre hans Faders Villie, kunde elske Gud og Næsten som det sig burde, eller at han havde sagt, man ikke ved troende, kiærligt Samfund med ham kom til at elske Gud og Næsten og gjøre Faderens Villie. Intet af dette har man engang, saavidt jeg veed, prøvet paa at bevise, og hvor er da Modsigelsen! Er det ikke aldeles i sin Orden, at ligesom Retfærdige ei trænge til Omvendelse, saa trænge de, der tilbørlig elske Gud og Næsten, ei heller til nogen Frelser, saa det er kun Spørgsmaalet, om der findes saadanne Folk i Verden, hvad Jesus imidlertid benægter! Er det ikke ligeledes i sin Orden, at naar kun de, som troe paa Jesum, blive salige, de Vantroer da ikke blive det, hvormeget de saa end raabe: Herre, Herre! Mester! Dydens Mønster! eller skulde det virkelig være fornuftig sluttet, at fordi Jesus siger, det ikke er Nok til Salighed at give ham Herre-Navn, derfor kan man, efter Jesu egne Ord, ogsaa blive salig, uden at erkiende ham for Herre, og det uagtet han siger: *I kalde mig Herre, og I tale vel, thi det er jeg!* Er det endelig ei ganske i sin Orden, at de som ved Troen blive Eet med Sønnen, nødvendig maae gjøre Faderens Villie, naar Faderen og Sønnen ere Eet, og siger ikke Jesus, det er Guds Gierning, at man troer paa ham, og Faderens Villie, at hver den som seer Sønnen og troer paa ham, skal have det evige Liv! (Joh. 6. 13).